

[Brusvang.]

sely, er det vanskeligt at bebrejde de andre, at de kommer med de mange tidkrævende forslag.

Jeg mener heller ikke, det er korrekt at kritisere fremskridtspartiet for, at deres virksomhed fører til meget papirusseri. Vi ved jo godt, at dette samfund er bygget på love, på anordninger og på dokumenter. Hvis man ad parlamentarisk vej ønsker at ændre dette samfund, må det altså også ske ved hjælp af lovforslag og ved hjælp af dokumenter.

Jeg skal ile med at tilføje — jeg ønsker endelig ikke at blive misforstået — at jeg går ikke ind for fremskridtspartiets politik, men jeg går ind for, at de har adgang til at benytte de parlamentariske muligheder på lige fod med andre partier. De skal i enhver henseende behandles som andre partiers medlemmer her. Det er CDs opfattelse.

Om selve den aftale, som er truffet imellem de 4 partier, finanslovsaftalen, følgende bemærkninger:

Centrum-demokraterne betragter det som deres fortjeneste, at aftalen fik en nutidig udformning, at den fik en udformning med en smidighed, som vi sjældent ser ved forligsaftale — her kalder man det blot for en aftale. Hvad er nemlig den gammeldags manér at slutte forlig eller aftale på? Det er den, at man siger: kan vi nu blive enige om de og de udgifter? Kan vi blive enige om de og de besparelser? Og så siger man tyst i korridoren: og hvad vi så er uenige om, holder vi kæft med, det snakker vi ikke højt om. Vi går ud og står som en enig front og siger: det her vil vi, og det dér vil vi ikke. Ja men det er en forkert metode, for den fører til, at sådanne aftaleparter bliver en grå masse over for offentligheden, som ikke længere kan skelne det enkelte partis identitet. Det er ikke en politik, som vi ønsker at vedkende os. Vi vil godt vedkende os et ansvar for, at den siddende regering får en fornuftig finanslov, og derfor skal den efter en forhandling om de enkelte poster vide, hvor den har os, og hvor den har andre, men der er visse ting, som måske ikke bare er finansielle betragtninger, men som først og fremmest er politiske betragtninger, hvor vi vil sige: der er ting, vi ikke vil stemme for. Vi vil ikke, fordi vi har indgået en aftale med regeringen, tvinges til derigennem at rejse

os i denne sal og stemme for støtte til oprørsbevægelser sammen med kommunisterne. Det kan man ikke forlange at centrumdemokraterne skal gøre, og det kommer vi heller ikke til, for vi fik denne modifikation, vi fik denne anden udformning af aftalen. Jeg skal vende tilbage til det konkrete indhold.

Vi har altså forbeholdt os ret til at stemme for besparelserposter, der er større end de besparelserposter, der står i selve aftalen. Vi har forbeholdt os ret til uden for denne aftale at stemme for besparelser, som slet ikke er med i aftalen, men det betyder ikke, at der er usikkerhed. Regeringen ved ganske nøjagtigt, at de særlige udgiftsposter, vi var enige om, får den igennem, og den ved også, at den som minimum får de merbesparelser igennem, der skal bruges til at finansiere disse udgiftsposter.

Der blev af hr. Erling Olsen gjort nogle principielle bemærkninger om forholdet mellem venstre og de 4 partier, der er gået med i firepartiaftalen. Centrumdemokraterne beklager også, at vi ikke har partiet venstre med i denne faste blok, de 5 partier fra forliget i september. Vi havde meget gerne set venstre med. Der er helt konkrete grunde til, at vi gerne havde set venstre med. Vi ved nemlig, og jeg mener, at det er offentligt kendt — statsministeren vil i givet fald kunne bekræfte det — at hvis venstre havde fortsat forhandlingerne, ville besparelserne på denne finanslov formentlig være blevet 200 mill. kr. eller mere større, end de rent faktisk blev. Hvorfor? Det er ganske enkelt. Vi ved godt, at mange af disse nedskæringer koster socialdemokratiet blod, at det er noget, de meget, meget nødig gør. Det er meget, meget vanskeligt i mange situationer for en socialdemokratisk regering at gå til den socialdemokratiske folketingsgruppe og få sådanne nedskæringer accepteret. Men det siger sig selv, at hvis en statsminister kan henvise til, at dette er nødvendigt for ikke bare at få de 3 små partier i midten med, men for også at få venstre med, for virkelig at få det bredest mulige fundament i midten af dette ting, så har han et stærkere argument for at få accepteret også yderligere besparelser. Derfor beklager jeg stærkt, at vi ikke fik venstre med. Det havde givet en endnu større stabilitet, og det havde givet endnu større besparelser efter min vurde-